

**Till Stadsbyggnadskontoret
Stockholm**

Yttrande över samrådshandling Diariemr 2012-08809 Västra Valhallavägen

Med anledning av stadsbyggnadskontorets samrådsremiss vill Djurgårdens hembygdsförening (DHF) anföra följande.

Bostadstillskottet

De skäl som staden anger för att bebygga branten mellan Ruddammsområdet och Valhallavägen är att man behöver tillgodose behovet av bostäder anpassade till en önskad och förväntad tillväxt. Den extrema kuperingen och bebyggelsens höjd och täthet kommer att innebära höga byggkostnader. Läget intill Brunnsviken och Kungl. Nationalstadsparken kommer att göra området mycket attraktivt. Risk finns för att priserna blir därefter. Man löser inte den aktuella bostadsbrist som man hänvisar till. Huruvida studentbostäder skulle ingå framgår inte.

En särskild utmaning i denna branta slänt är att tillgodose tillgängligheten för personer med begränsad rörelse- eller orienteringsförmåga. Såväl de boende som förbi- eller genompasserande människor ska kunna ta sig fram utan svårigheter, utan att särskilda anordningar eller omvägar behövs.

Stadsbilden

Planområdet måste betraktas utifrån ett helhetsperspektiv där Valhallavägens karaktär i hela sin längd från Gärdet till Roslagstull ingår. Likaså bör den nya bebyggelsen analyseras med avseende på hur väl den sammankopplar Ruddammsområdets 80-talstypiska storgårdar med Vasastans rutnätskvarter. DHF anser alltså att bebyggelsens influensområde är större än det som anges i Stadsmuseets Kulturhistoriska kunskapsunderlag, bilaga till samrådshandlingen.

Parker och gröna stråk

I handlingarna betonas planteringarnas betydelse men förutsättningarna för att förverkliga de grönskande tak och fasader som illustrationerna visar förefaller inte särskilt goda. Med den täta exploatering som föreslås blir slagskuggorna omfattande och slitaget mycket stort.

Idag utgör Roslagstullsparken med dess dramatiska bergsformation och vackra terrassanläggningar en grön promenadmiljö som redan inifrån korsningen Surbrunnsgatan låter ana det unika parklandskapet längs Brunnsviken. DHF konstaterar att denna utlöpare från Nationalstadsparken kommer att gå förlorad med det nya planförslaget. Visserligen planteras dubbla trädrader längs hela bebyggelsens fasad mot Valhallavägen. Men den kommer inte att ha den naturliga och platsunika parkkaraktär som Roslagstullsparken har idag. Den gröna utlöparen ända in mot Surbrunnsgatan är en viktig meningsbärare.

Även efter Norra länkens ianspråktagande kommer fjärrbussarna och biltrafiken att bestämma karaktären på Valhallavägen. Längs den nya bebyggelsen kommer ljudnivåerna att vara höga och övergångsställena glesa. Valhallavägens barriäreffekt kommer att kvarstå så länge bussterminalen ligger kvar vid Östra Station. Som boulevard kommer Valhallavägen till sin fulla rätt när luftrummet sträcker sig från det öppna Ladugårdsgärde till Roslagstull och Brunnsviken. Att låta boulevarden sluta strax efter Odengatan för att övergå i en vanlig stadsgata känns snöpligt. Att avsluta den med en hög byggnad känns trivialt, även om den skulle innehålla museum, som anges i illustrationerna

Bebyggelsens utformning och volym

När planer för Västra Valhallavägen tidigare presenterats ingick även ett mycket högt hus på triangeln där Birger Jarlsgatan möter Valhallavägen. DHF uppskattar att denna överdrivna byggnad inte längre är aktuell. DHF anser ändå att området är för högt exploaterat och vill särskilt ifrågasätta de högre hus som ritats vid torget där Valhallavägens boulevard övergår till stadsgata, intill studenthuset Nyponet och i områdets västra del. Förutom att de med sin höjd utmanar stadssiluetten stör och skuggar de intilliggande hus och gaturum. Generellt är husen längs Valhallavägen högre (omkr. 8 vån.) än de befintliga på södra sidan. Planen är vidare ofullständigt relaterad till trädinventeringen, flera stora vackra träd hotas av bebyggelsen.

Trots de betänkligheter/begränsningar som nämnts ovan finns goda skäl för viss ny bebyggelse i slänten mellan Ruddammsområdet och Valhallavägen. Ett sådant är att bättre förena Vasastan/Östermalm med det nu så avsides belägna/upplevda Ruddammsområdet och därigenom med Lilljansskogen. DHF bedömer att maximalt ca 50 % av föreslagna bebyggelsevolymen skulle kunna byggas utan att områdets och omgivningens karaktäristika förstörs. Dit hör förkastningsbranten nedanför Ruddammsområdet som bör bibehållas ograverad.

Infarten till Stockholm längs Roslagsvägen är idag en av Stockholms vackraste, där den rör sig genom Frescati och Albano. En ny avsevärt mindre bebyggelse i den aktuella slänten måste utformas av erfarna framstående arkitekter med känsla både för boendemiljö och stadsrum och stadssiluet.

För Djurgårdens hembygdsförening
Stockholm 2014 08 28

Kerstin Brunnberg
Ordförande

Karin Lidmar
DHF:s plangrupp